

ODCHOWANIE (4) sb n

Teksty nie oznaczają ó oraz é; oba o prawdopodobnie jasne (tak w od- oraz chować); a jasne.

sg G odchowaniã (1). ◊ A odchowani(e) (2). ◊ I odchowanim (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. odchowac.

Wykarmienie małego dziecka lub zwierzęcia (4) : Działkam ktore mátki porzucywáią/ álbo fierotkam/ w iednym ízpitalu s. Duchá/ chowaią vřtávicznie około dwu fet mámek dla odchowánia ReszHoz 132.

odchowanie kogo, czego (żywotne) (2): znák ieden [...] od Ezáiafzá [...] miał dziećięciá onego [Emanuela] vrodzenie y odchowánie vprzedzić CzechRozm 141v; gdzie pařza dobra ná odchowánie gęři GostGosp 120.

Przen [kogo] (1) : Báwiąc fie tedy dobry pářterz [řw. Wojciech] głodnego onego ludu odchowánim/ y řadney pracey niezáluiąc [...] Trwał przedfie y ćierpiał SkarŻyw 354.

Cf **ODCHOWAĆ**

DDJ